Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda" 30 Montgomery St
Jersey City, N.J 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК XC. Ч. 18. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 29-го СІЧНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 29, 1983 No. 18. VOL. XC.

В Чикаґо створено комітет для вшанування жертв Голокосту

Чикаґо, Ілл. (ОП). — Тут у 50-ту річницю створено Український Громадський Комітет для вшанування штучно створеного Москвою голоду в Україні в роках 1932-1933.

Після всегромадських зборів в грудні, 5-го січня 1983 року, на засіданні уповноважених представників, створено Діловий комітет з представників всіх українських середовищ.

До Управи комітету увійшли: Юліян Куляс — голова, Олексій Коновал — перший заступник, Євстахія Струтинська — другий заступник, Христя Верещак — англомовний секретар, Галина Заяць — українномовний секретар, Борис Юрків — скарбник, Михайло Карачевський — заступник скарбника, Ярослав Загородний і Іван Лисейко — члени.

До Інформаційної комісії увійшло п'ять осіб. Організаційно-програмова і фінансова комісії є у процесі оформлення. Також заплановано створення почесного комітету, включно з державними чинниками.

Меморіяльне вшанування жертв голоду заплановане на кінець травня або початок червня ц.р.

Конґресова бібліотека підтверджує співпрацю з українцями

Вашінгтон. — У зв'язку зі стараннями та листами до урядових чинників у справі клясифікації назви „Україна" в каталогах Конґресової бібліотеки можна тепер зареєструвати перші вислідки такої акції.

Член Етнічної дорадчої комісії Ню Джерзі Зенон Онуфрик отримав листи від голови департаменту каталогування у Конґресовій бібліотеці як також з відділу обробки матеріялів тієї бібліотеки, в яких повідомляють, що вони вже є у зв'язку із Товариством Українських Бібліотекарів Америки та з Українським Народним Союзом і очікують відповідних рекомендацій з тих установ.

Рівночасно голова Комісії для справ бібліотеки в Палаті Репрезентантів, конґресмен Авґуст Ф. Гокінс, повідомив окремим листом З. Онуфрика, що він отримав ряд листів у справі клясифікації слова „Україна" в каталогах Конґресової бібліотеки, і офіційні чинники тієї бібліотеки поінформували його, що вони є у зв'язку з Товариством Українських Бібліотекарів та Українським Народним Союзом. Він уважає, що українська громада мусить тепер через ті чинники зробити відповідні побажання для майбутньої зміни в окресленні статусу України та українців у каталогуванні Конґресової бібліотеки.

Відкрили студію репродукції ікон в Сиракюзах

Сиракюзи, Н.Й. — У місцевому часописі „Геральд Амерікен" з 19-го січня ц.р. появилася обширна стаття авторства Мері Бет Кічо про двох молодих українських мистців, що займаються іконографією.

Григорій Мельник і Володимир Мазурик відкрили робітню ікон, в якій виконують праці для церков та для зацікавлених осіб. Часопис містить велику репродукцію ікони виконаної Г. Мельником „Успення Пресвятої Богородиці", як також знімки обидвох іконописців та працю В. Мазурика.

Обидва молоді мистці не мають малярських студій, але студіювали теологію в Европі і це спонукало їх посвятитися іконографії. Григорій Мельник працює в тій ділянці від 1975 року. В. Мазурик, попробувавши різні звання в останніх десяти роках, тепер прилучився до праці над іконами зі своїм товаришем від наймолодших років.

Іконописці не рекламують своєї праці, але вона вже широко відома не лише в Сиракюзах, а в цілій околиці. Вони постійно дістають замовлення на виконання ікон для церков та для приватних осіб. Вони також займаються відновою давніх ікон в поодиноких церквах.

Допис в „Геральд Амерікен" подає не лише життєписи Г. Мельника і В. Мазурика та спосіб їх праці, але також історію давнього релігійного мистецтва, що так характеристичне для минулого країн східньої Европи.

Громада Ню Йорку відсвяткувала роковини державности

У бюрах міської ратуші, де відбулося вручення проклямації мейора Е. Кача українській делеґації. Герберт Рикмен (посередині) передає проклямацію інж. М. Шпонтакові. Зліва: К. Василик, о. протоієрей В. Базилевський і о. ігумен П.Пащак, ЧСВВ.

Ню Йорк, Н.Й. (О.Л.). — В неділю, 23-го січня ц.р. заходом Комітету Об'єднання Українсько-Американських Організацій метрополітального Ню Йорку відбулася тут святочна Академія для відзначення 65-их роковин проголошення державної самостійности України і 64-их роковин соборности українських земель.

Програму Академії розпочато відспіванням американського та українського гимнів у виконанні сопрано Світляни Вожаківської-Тонкошкур. Голова КО УАО інж. Михайло Шпонтак коротким словом привітав присутніх, зокрема українське духовенство та комбатантів всіх українських визвольних армій. Адвокат Юрій Волинець відчитав англійською мовою проклямацію нового губернатора стейту Маріо Квомо і проклямацію посадника міста Ню Йорку Едварда Кача. В обох проклямаціях підкреслено, що американський нарід оцінює боротьбу українського народу за свою самостійність та його стремління до свободи.

Адв. Ю. Волинець від себе та тут родженого покоління, заявив, що „ми народжені тут, в ЗСА, ніколи не забуваємо свого коріння та тієї традиції, переданої нам батьками, святкувати День Української Незалежности,

(Закінчення на стор. 4)

Лариса Крупа виступить в Карнеґі Голл

Ню Йорк, Н.Й. — Тут, у славнозвісному Карнеґі Голл, у середу, 9-го лютого, о год. 8-ій вечора, виступить з власним концертом визначна українська піяністка з молодшого покоління Лариса Крупа. В програмі цього речиталю, що є нюйоркським дебютом молодої піяністки-віртуоза, є твори Бетговена, Рахманінова, Равеля і Ліста.

Л. Крупа, донька д-р Теодозія та Любови Крупів, народилася в ЗСА, музичну освіту — бакалявреат і маґістерку — дістала у відомій Пібаді консерваторії при університеті Джанс Гопкінс в Балтиморі, де вона навчалася під керівництвом визначних педагогів Джулія Естебана і Фернандеса Ляіреса. Студії камерної музики вона відбула у проф. Берл Сеновскі. Л. Крупа почала вчитися музики у віці п'яти років у проф.-да

Лариса Крупа

Антона Рудницького у Музичній Академії у Філядельфії. Вона також дістала диплом з найвищими відзначеннями з Українського Музичного Інституту Америки, де вона студіювала у клясі проф. Дарії Каранович. За її високі успіхи в науці музики і музикознавства Л. Крупа діставала численні престижеві нагороди і відзначення та стипендії в Ню Джерзі, де вона народилася і де проживає.

Молода піяністка далі продовжує вдосконалювати свое музичне вміння, студіюючи у проф. Ірвіна Фройндліха, а під цю пору співпрацює з Яшою Зайде. Л. Крупа також брала кляси фортепіянової майстерности в Леона Фляйшера та в Джін-Марі у Франції. Лариса Крупа успішно виступала солісткою, також у камерній музиці, в концертах Фестивалю Римської оркестри в Італії протягом літнього сезону 1980 і 1981 років і дала багато власних концертів-речиталів на сході Америки. У 1982 році молода піяністка за її маґістерку гру була нагороджена на Міжнародному конкурсі піяністів т. зв. „Американською Музичною Стипендією".

Ще 5-го січня. Пет і його батько та приятель Вілліям Ліман з Перт Амбою, Н. Дж., відвідали УНСоюз і в-во „Свободу". Під час його перебування на східньому побережжі ЗСА, засоби масової інформації дали Петові широкий розголос, при чому завжди цей 35-літній актор підкреслював свое українське „коріння" та активність в українській громаді.

Пет Білон залишив батьків Естер і Михайла та прибраного брата Джана. Похорон заповіджений на суботу, 29-го січня в 10 год. ранку з церкви св. Анни, на цвинтар Калварі.

Всі квитки на концерт є в ціні 6 долярів. Студенти і сеньйори-громадяни дістануть 50-відсоткову знижку, якщо матимуть при собі картки „A.D. Квитки можна набувати у всі дні перед концертом в касі Карнеґі Голлу, 154 Вест 57 вулиця, Ню Йорк, Н.Й. 10019. Квитки можна дістати також поштою, висилаючи чеки за квитки і заадресовану до себе конверту з поштовою маркою в середині листа для зворотної пошти на таку адресу: New York Recital Associates, 1776 Broadway at 57th Street, New York, N.Y. 10019 (212) 581-1429.

Помер Пет Білон

Підписане Пет Білоном фото, яким він обдарував одну молоду українку під час відвідин УНСоюзу.

Янгставн, Огайо. — Пет Білон, виконавець головної ролі в кінофільмі „Е.Т.", що користається величезною популярністю мільйонів глядачів, помер тут у шпиталі св. Єлисавети в год. 1:08 вночі з середи на четвер 26-27-го січня, у наслідок, як сказали батьки, забурення крови й запалення легенів. Минулого року Пет Білонові усунули селезінку.

У вівторок, 25-го січня, під час накручування телевізійної програми в Клівленді, 34-інчовий актор занедужав. Наступного дня стан здоров'я його погіршився і його завезли до шпиталя.

Пет-Михайло Білон походить з третього покоління українців в Америці. Він народився 29-го серпня 1947 року в Янгставні. Пет вважався найменшим чоловіком-карликом в ЗСА. Він був активним в українському громадському житті в Янгставні при парафії української католицької церкви св. Анни та в Лізі Українців Католиків, належав до 119 Відділу УНСоюзу. Він зорганізував і керував українську радіову годину в Стротерс, Огайо.

В Янгставні Пет був власником української крамниці „Петруш Юкрейнієн Артс", в якій він продавав аж дотепер, не дивлячись на популярність що її він здобув грою в фільмі „Е.Т." і його попередньою ролею у фільмі-комедії „Під веселкою".

На протязі 20 років свого життя Пет-Михайло Білон був членом товариства „Маленьких людей Америки", чотирьохтисячної організації для карликів і їх родин, метою якої було довести, що карлики не відрізняються нічим, крім росту, від інших людей. Він закінчив коледж у ділянці драми і виступав у різних телевізійних програмах. На конвенції Маленьких людей Америки в 1979 році його визначено під час показу талантів і заанґажовано до фільмів.

Збросння є головною метою поїздки Буша до Европи

Вашінгтон. — Високі офіційні представники Державного департаменту, які ще минулого тижня захищали плян президента Роналда Реґена про долю системи нуклеарних ракет в Европі — так званий нульовий варіянт і були проти всяких змін аж до виборів у Західній Німеччині 6-го березня, тепер переконують Білий Дім діяти скоріше.

Нова ситуація викликана побоюванням за успіх поїздки віцепрезидента Джорджа Буша до Европи яка починається в неділю, 30-го січня, а також вона вказує на побоювання західньонімецької правлячої християнсько-демократичної партії, чи не занадто далеко вона зайшла у своїй підтримці пляну президента Роналда Реґена, який пропонує повну ліквідацію в Европі всіх ядерних ракет середнього засягу.

Згідно з поглядом високих представників Державного департаменту час подорожі Буша до Европи є дуже вигідним моментом для проголошення нового підходу до цієї важливої справи. Одна офіційна особа сказала з приводу цього: „Якщо Бушові не дадуть нічого більше, як тільки нагоду повторити нашу тепер позицію бути гнучкими, його подорож може стати катастрофою".

Кажуть, що високі офіційні особи Державного департаменту тепер промовляють за новий підхід, тобто прийняття якогось компромісного пляну: Совєтський Союз і ЗСА повинні погодитися на рівне, але дуже обмежене число ракет середнього засягу в Европі, Совєтський Союз залишить якусь кількість своїх ракет типу СС-20, а американці розмістять цю саму кількість ракет типу Першінґ-2 і кружляючих ракет.

Уряд ЗСА слідкує за справою Аджі

Вашінгтон. — Американські офіційні особи, які обізнані з розслідуванням справи замаху на Папу Івана Павла II 13-го травня 1981 року заявляють, що є достатня кількість переконуючих доказів того, що атентатчик, турок Мехмет Алі Аджа, провів певний час у Болгарії та був зв'язаний з декількома офіційними представниками Болгарії в Римі перед спробою вбити Папу.

Ці офіційні особи сказали, що інформації про факти, пов'язані з замахом на Папу, виходять в основному від італійського уряду, і основані на зізнаннях Аджі.

Органи американської розвідки та офіційні особи Адміністрації пильно слідкують за розвитком дальшого розслідування справи, покладаючись на інформацію європейських урядів і не проводять своїх власних досліджень.

„Це італійська справа і було б невластиво для ЗСА вмішуватися", — заявив один офіційний представник.

Адміністрація президента Роналда Реґена звичайно реаґує швидко на всяку підривну діяльність Совєтського Союзу за кордоном, але тут поступає обережно, вважаючи участь Болгарії та Совєтського Союзу у змові на життя Папи дуже складною і серйозною справою, яка могла б вплинути на відносини між Сходом і Заходом.

Одночасно Державний департамент заперечив повідомлення, що Уряд ЗСА намагався стримати журналістів від розслідування можливої болгарської і совєтської причетности до атентату на Папу.

МУБАРАК НАСТОЮЄ НА ВИВЕДЕННІ ВІЙСЬК ІЗРАЇЛЯ

Вашінгтон. — Президент Єгипту Госні Мубарак після зустрічі з президентом Роналдом Реґеном заявив у четвер, 27-го січня, що „першенство" треба віддати виведенню ізраїльських військ з Ливану, як передумову до дальших переговорів.

Високий представник Державного департаменту потім сказав, що президент Роналд Реґен висловив єгипетському лідерові в їх довгогодинній розмові, що він розділяє затурбованість Мубарака повільним перебігом переговорів між Ливаном та Ізраїлем.

„Президент Р. Реґен є дуже затривожений браком прогресу дотепер у ситуації в Ливані, — заявив високий представник кореспондентам, — і він хоче якнайшвидшого зрушення в цих переговорах".

Цей же речник висловив погляд, що „ключем до такого зрушення є теперішні переговори між Ізраїлем і Ливаном". Як тільки буде опрацьований плян для виводу ізраїльських військ, „тоді легко можна буде добитися виводу військ Сирії та Палестинської Визвольної Організації".

Президент Мубарак, з президентом Роналдом Реґеном поруч, заявив репортерам, що „фактор часу є вирішальним для успіху в наших зусиллях". „Найвище першенство треба віддати досягненню угоди про виведення ізраїльських військ. Осягнувши це, інші проблеми будуть розв'язані легше", — сказав на закінчення єгипетський лідер.

Мубарак, який вже перед тим намагався схилити арабських лідерів підтримати плян Реґена, висловив своє задоволення поставою короля Йорданії Гуссейна і керівництва ПВО про можливість їх приєднання до переговорів про автономію для палестинців чого вимагав президент Реґен у своїй промові 1-го вересня минулого року.

„Я думаю, що це золота можливість, і було б великою помилкою, пропустити її", — сказав Мубарак.

Відносно ізраїльських поселень на окупованих Ізраїлем арабських землях президент Єгипту заявив, що він і президент Реґен погодилися, що політика ізраїльського уряду продовжувати будувати поселення на західньому березі „є серйозною перешкодою для миру". „Тому треба зробити всі старання, щоб повністю припинити будівництво поселень", — сказав Мубарак.

Адміністрація президента Реґена затурбована також походилинням у відносинах між Єгиптом та Ізраїлем від часу ізраїльського нападу на Ливан влітку минулого року.

Филип Габіб, спеціяльний висланник Президента на Близький Схід для ведення мирних переговорів, був також на зустрічі двох президентів, а потім зустрівся з високими представниками Адміністрації, щоб накреслити дальшу політику покінчення з застоєм у переговорах про Ливан.

Єгипетський лідер зустрічався окремо з міністром оборони Каспаром Вайнберґером і державним секретарем Джорджем Шульцом.

У п'ятницю президент Єгипту зустрівся також з представниками американських жидів для обговорення напружених ізраїльсько-єгипетських відносин. Мубарак також зустрівся з економічними експертами Адміністрації та лідерами Конгресу.

В Америці

У ПРОЄКТІ БЮДЖЕТУ, який Адміністрація президента Роналда Реґена представить Конґресові вже в найближчий понеділок, 31-го січня ц.р., Президент передбачає, що стан безробіття поправиться у другій половині 1983 року і на початку 1984 років, але відсоток безробітних ледве чи спаде нижче 10 відсотків. Коливання в економії і повільне її оздоровлення триватимуть, на думку економічних спеціялістів, довго, може навіть аж до кінця 1988 року, коли не тільки підднесеться життєва стопа, але також інфляція спаде нижче п'яти відсотків.

РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО департаменту поінформував журналістів, що уряди З'єднаних Стейтів Америки й Ізраїля погодились, що приїзд прем'єр-міністра Менахема Беґіна до Вашінґтону під теперішню пору був би передчасним і з цією справою треба почекати аж до часу осягнення певних успіхів у переговорах про виведення ізраїльських військових частин з Ливану.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Джіммі Картер у зустрічі з кореспондентами заявив, що на його думку пропозиція президента Роналда Реґена про замороження федеральних фондів на невійськові цілі в 1984 році, не увінчається успіхом. Така програма є утопійною і нереалістичною, — заявив Картер. Він також скептично поставився до пропозиції проєкту підвишки податків у випадку наглої потреби. Джіммі Картер думає, що така пропозиція поза конґресові комісії далі не піде.

У ПОЛІТИЧНИХ КОЛАХ ДЕЩО скептично поставилися до нового пляну президента Роналда Реґена спинити видатки на медичну обслугу, зокрема медікер і медікейд. Президент пропонує підвишку вплат до здоровельних забезпеченевих компаній і збільшення вкладів за лікування зацікавленими особами, головно старшими пенсіонерами, бо переважно вони користуються цими програмами.

НОВИЙ СОВЄТСЬКИЙ ЛІДЕР, генеральний секретар ЦК КПСС Юрій Андропов, більше, як його попередник покійний вже Леонід Брежнєв, звертає увагу на політику Вашінґтону і реакцію Уряду ЗСА на ті чи інші совєтські потягнення. Крім того Кремль, у противагу до офіційної лінії Білого Дому, заініціював цілий ряд антиамериканських акцій в Европі на Близькому і Далекому Сході, серед кяких так званого третього світу.

СВІТ АМЕРИКАНСЬКОГО футболу з жалем і пригнобленням прийняв вістку про несподівану смерть у середу, 26-го січня, можливо найкращого в історії цього спорту тренера Пола Бра̄єнта, який здобув найбільше перемог у коледжових дружинах (323). Рей Перкінс, який замінив Браєнта на цьому становищі минулого місяця, заявив, що він відвідував свого „шефа й учителя" день перед смертю у шпиталі і він почувався добре та збирався покидати шпиталь. День пізніше він помер на масовий серцевий удар на 69-му році життя.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН був дуже зворушений коли довідався про відвідини прем'єр-міністром Великої Британії своїх вояків на Фалкляндських островах, а також вшанови пошани до поляглих арґентинських вояків, могили яких британці бажають віднайти і поховати усіх вояків на одному військовому цвинтарі. Речник пресового бюра Білого Дому заявив, що прем'єр Марґарет Тачер не робила розголосу із своїх відвідин і деяка преса навіть не знала про них заздалегідь.

У світі

ПАПА ІВАН ПАВЛО II, підписуючи новий кодекс законів Католицької Церкви, заявив, що новий кодекс є „необхідним інструментом порядку і гарантією індивідуальних прав особи в Католицькій Церкві. Віра, ласка, милосердя, особисте внутрішня сила людини і перш за все, добродійність залишаються основними чеснотами, на яких основується Церква".

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ і Анґоля, марксистського уряду якої не визнає Вашінґтон, в середу, 26-го січня розпочали першу серію розмов у цьому році про процедуру отримання незалежности Південнозахідньою Африкою (Намібією). Офіційне пресове агентство Анґолі повідомило, що американська делеґація, очолювана американським послом у Замбії Николасом Плеттом, прибула до столиці Анґолі Люанди і мала вже першу розмову із заступником міністра закордонних справ Анґолі Венансіо де Мура.

УРЯД ФРАНЦІЇ ПОСТАНОВИВ У СЕРЕДУ, 26-го січня, прийти з допомогою зростаючому числу бездомних і безробітних, відомих тепер у Франції під назвою „нова бідност а". Уряд схвалив пляни збудувати пристанища і надати грошову допомогу покривдженим або осамітненим матерям у 15-ох великих містах Франції з 24-годинним обслуговуванням. Спеціяльні програми передбачають допомоги від різних форм соціяльного забезпечення.

З МАДЯРСЬКОЇ столиці Будапешту повідомили в середу, 26-го січня, що поліція закрила центр, де збиралися мадярські дисиденти для обговорення, публікації та розповсюдження дисидентських матеріялів. Поліція розгромила мешкання архітекта Ляшльо Райка, де відбувалася дисидентська активність, забрали все і арештували чотирьох осіб, які були там під час нападу. Після переслухання арештованих звільнили.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II найменував 61-річного о. Дейвида Аріяса єпископом-помічником для нюаркської архідієцезії, яка нараховує 1,4 мільйона католиків і являється шостою по величині архидієцезією в ЗСА. Новий єпископ Аріяс зокрема опікується еспаномовними вірними — понад 400,000 осіб, які, на думку архиєпископа Пітера Ґереті, потребують окремої обслуги й опіки. Досі о. Д. Аріяс був директором апостоляту для еспаномовного населення в архидієцезії. Сам він є натуралізованим американцем, народженим в Барселоні.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР Об'єднаних Націй Гавіє Перез де Куеяр признався кореспондентам, що він отримав особисте запрошення від теперішнього совєтського лідера Юрія Андропова відвідати Совєтський Союз. Головною ціллю розмов мала б бути справа Афганістану. Речники генерального секретаріяту ОН заявили, що Куеяр прийняв запрошення Ю. Андропова і виїде до Москви в березні, зараз таки після конференції неподв'язаних з жадними політичними й мілітарними бльоками держав в Ню Делі, Індія.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Українські Термопілі: Крути

Король грецької Спарти Леонідас згинув разом із вірними йому 300 вояками у просмику Термопілі. Ці 300 героїв стали заборолом доступу вглиб Греції багатотисячному війську перського володаря Ксерксеса, сина Дарія. І був би він далі відбивав атаки куди сильнішого ворога, якби не зрадник Ефіяльт, який показав ворогам стежку, якою можна було зайти хоробрим оборонцям з-позаду і всіх їх винищити. Від того часу Термопілі стали символом геройської боротьби і загину в обороні батьківщини. 29-го січня 1918 року відбувся бій під Крутами, чи пак на залізничій станції Крути на північ від Києва. Чотири сотні Юнацької школи з Києва, одна сотня Студентського куреня і одна чота Гайдамаків, разом кругло 600 бійців, ставили чоло 4,000-му загонові большевиків, що його зорганізовано, вишколено й узброєно на московській території. У тій битві під Крутами, яка вже має свою літературу, українське військо втратило вбитими, раненими і такими, які пропали без вістей, коло 250 юнаків, 30 студентів і 10 старшин. 19-го березня 1918 року відбувся у Києві парадний похорон загинулих під Крутами героїв, що їх тіла можна було віднайти, між ними 25-ти студентів, що їх большевики захопили і розстріляли. Над свіжою збірною могилою промовляв Михайло Грушевський і прославляв учасників бою під Крутами, як „Українських Термопільців". І ця почесна назва збереглася по нинішній день.

У 20-их роках, вже після прогри визвольної війни-революції, почали у Львові відзначати роковини битви під Крутами. Українська студентська молодь взяла ініціятиву у тому відзначуванні трагічного бою під Крутами, як українських Термопілів, і від того часу — роковини Крут — це свято молоді, бо Крути стали символом активної ідейности української молоді, яка не вагається віддати те, що найдорожче людині, своє життя, для добра батьківщини. Є між битвою під Крутами і античними Термопілями за персько-грецьких воєн деяка реальна аналогія. Вправді знищення Леонідаса дозволило Ксерксесові захопити і зруйнувати Атени, але зупинення походу Ксеркcеса Леонідасом уможливило Атенським грекам підготовитись до дальшого спротиву. Це був час, коли в Атенах проживали два славетні грецькі патріоти-державні мужі — Аристид і Темістокл. Темістокл заслужився для будови грецької фльоти, яка в битві біля острова Саляміс розгромила перську фльоту і цим закінчила перський наступ проти Греції. Бій під Крутами насправді продовжив існування української державної влади в Києві та вможливив українським делеґатам на мировій конференції у Бересті Литовському доказувати представникам Австро-Угорщини, Німеччини, Болгарії і Туреччини, що столиця Української Народньої Республіки є в українських руках і що большевики не мають права репрезентувати Україну.

Отож до бою під Крутами можна підходити з нашої нинішньої історичної перспективи з різних аспектів. Це був безумовно трагізм ситуації, що коли три переведені в Київ Військові з'їзди, кожний з кількома сотнями делеґатів, репрезентували ніби мільйони зукраїнізованого війська, — то коли прийшлося боронити столицю молодої держави — треба було висилати на її оборону слабо вишколених і слабо узброєних молодих юнаків і студентів. Тому можна навести бій під Крутами, як доказ, що революційно-визвольний ентузіязм, який проявився у створенні Української Центральної Ради та у стомилевій еволюції від автономізму Першого універсалу до повної суверенности у Четвертому універсалі, це був насправді солом'яний вогонь. Можна брати бій під Крутами за доказ, що здійснився був острах Шевченка, щоб України „злії люди" не обікрали з її національно-державної свідомости.

Проте сутній зміст бою під Крутами — це таки саможертвенний ідеалізм молоді. Це не бундючні революційні фрази, а військово-революційний чин — збройно протиставитися ворогові без уваги на обставини, без уваги на чисельне відношення сил, без уваги на шанси вигри чи прогри. І тому правильно треба рік в рік відзначати ту трагічну дату, бо у своєму трагізмі та дата таки зберігає у собі велич українського духа спротиву ворогові.

До речі, 20-го червня минулого року помер у Празі Лев Лукасевич — останній безпосередній учасник бою під Крутами, член Студентського куреня. Нема вже в живих ні одного учасника бою під Крутами. Але залишилася леґенда, славетна леґенда. Залишилася спадщина у постаті невмирущої ідеї — збройної боротьби за батьківщину. Тому плекаймо надалі традицію щорічного відзначування роковин бою під Крутами, щоб на таких святкуваннях складати поклін Українським Термопільцям.

М. Бескид

ГЕРОЯМ БОЮ ПІД КРУТАМИ

Історичний бій під Крутами — це героїчний подвиг української молоді, що в історії наших визвольних змагань уважається символом слави і чести цілого нашого волелюбного народу. Щойно проголошену самостійність 22-го січня 1918 року треба було захищати, бо столиця, лише один тиждень після проголошення IV Універсалу, була безборонна і зі штабу наспів телеграфний приказ негайно обсадити військом залізничу вузлову станцію Крути та вдержати цю позицію за всяку ціну. Приказ цей наші юнаки стрінули грімким „Слава Україні" і з піснею на устах вирушили на місце призначення. Після вогневої перестрілки з переважаючим ворогом юнацькі лави кинулися в рукопашній бій з окликом „Слава", а переважаючі десятикратно орди Муравйова — большевицькі війська, безпощадно вимордували 300 лицарів-юнаків, що своїми тілами хотіли захистити доступ чужинцеві-ворогові до Золотоверхого Києва — вічної столиці нашої Батьківщини.

Крутянський подвиг — це епопея, яка доказує велич і невмирущість героїзму нашої молоді; її реалізували та записали своєю кров'ю молоді студенти, гімназисти та молоденькі кадети Юнкерської школи Києва. В літописах тих подій зазначується, що вночі з 26-го на 27-ме січня 1918 року зформувався юнацький курінь, що його творили сотня кадетів юнацької школи ім. гет. Богдана Хмельницького і сотня студентського куреня стрільців, — в основному були це студенти Київського університету Св. Володимира, та учні вищих кляс Кирило-Методіївської гімназії. Комендантом цього куреня був призначений сотник Омельченко. Курінь на вкритих снігами полях під станцією Крути звів дня 29-го січня 1918 року завзятий рукопашний бій, в якому загинуло тоді приблизно 300 борців-героїв. І саме цим започаткувався новий період геройських змагань української армії, а герої Крут своїм лицарським подвигом піднесли славу і честь новоствореної Української Народньої Республіки.

Тому-то Крути є безсмертним символом молоді нашої Батьківщини; вони є тим невгасимим смолоскипом, що вказує новим поколінням найвищий зразок самопосвяти в постійній боротьбі за історичні права України. Безсмертний дух героїв Крут гартував нові покоління до праці і жертви для Батьківщини і це він підняв до бою тих, що народилися з пожеж війни, славних воїнів Української Повстанської Армії, яка записала нову сторінку визвольних змагань підчас і після Другої світової війни її боями за волю України з двома окупантами - наїзниками — брунатною Німеччиною і червоною Москвою. І хоч боротьба не дала нам остаточної перемоги, то розвиток найновіших подій в Україні наявно підтверджує невмирущість бажання волі нашого народу, який, не зважаючи на жорстокі переслідування, не здається, а змагається за світлі ідеали, що їх захищали герої Крут, Базару і УПА.

Героїчний подвиг під Крутами став тріюмфом величі і слави.

Відзначаючи 65-ті роковини бою під Крутами, ми клонимо свої голови перед безмежним героїзмом крутянської молоді і дякуємо їм, що вони навчили нас непохитно вірити у світлу перемогу нашої національної правди. Відновлення самостійної Української Держави прийде неминуче і стане вічним пам'ятником її борцям-героям, що не завагалися віддати своє життя — за Україну, за її волю, за честь, за славу, за народ!

Микола Щербак

Крути

Тоді на площу вийшла вся столиця,
І залунала, наче клич, сурма.
— Ідуть, ідуть...
Чи наяву, чи сниться!...
Що їх зове!? Що крила підійма!...

Вони ж ішли — синіла синь Софії,
Переливалось золото хрестів,
Шалів мороз, але їх гріли мрії
І колихав, неначе хвиля, спів!...

Трисотня йшла... Тризуби, наче зорі,
Іскрилися серед юнацьких лав,
Летів Богдан на скелі, як на морі,
І рвійно в бій за волю посилав!

Вони ж ішли — їх кроки й досі чути! —
Як сонце в небі, сяяла Мета!
Їх кликали, в снігах чекали Крути
І Володимир простягав хреста!

Степан Женецький

ЧИ СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ВИКЛЮЧАТЬ ЗІ СВІТОВОЇ АСОЦІЯЦІЇ ПСИХІЯТРІВ?

Підсовєтські дисиденти, які опинилися на Заході подають, що від 1962 року керівники совєтської психіятрії, за наказом КҐБ, визнали психічно хворими біля 400 цілком здорових чоловіків і жінок та запроторили їх до психіятричних лікарень — „психушок". Насправді туди запроторили їх за їхні релігійні і політичні переконання. Цих дисидентів не засуджують на певні реченці тюрми чи концентраційних таборів, але їх „лікують" у „психушках" так довго, доки вони „не виздоровіють", тобто не відмовляться від своїх переконань. Звичайно, часто їх тримають разом із справді небезпечно умовохворими. Їх лікують сильними заспокійливими медикаментами, які шкідливо діють на пам'ять, посилюють хвилювання, зменшують силу зосередження і підривають спосібність думання.

Політичне зловживання психіятрією тому так розпаношилося у СССР, що совєтські психіятри піддаються тискові КҐБ, як рівнож і тому, що західні психіятри досі не звертали на це належної уваги. Але, як пишуть політичні кореспонденти на Заході, ще цього року вліті, це може змінитися.

На цьогорічній конвенції психіятрів, що відбудеться у липні ц. р., у Відні, Австрія, Світова асоціяція психіятрів (САП), буде нараджуватися над резолюцією що її внесла (британська) Королівська колеґія психіятрів, щоб виключити совєтських психіятрів із САП. Ця резолюція вже здобула підтримку психіятрів Франції, Норвегії, Австралії, Нової Зеляндії, Голляндії, Швайцарії і ЗСА. На підставі способу голосування у САП — один голос на кожних 100 психіятрів, а найбільше 30 голосів на одну державу — то цих дев'ять демократичних країн мають 119 голосів, отже тільки 38 голосів потрібно до більшости. Совєтський Союз, країни Варшавського Пакту, Куба і В'єтнам мають разом 60 голосів. Асоціяція психіятрів країн — Японії (30) голосів), Канади (13 голосів) і Західньої Німеччини (10 голосів), ще не вирішили, як вони голосуватимуть в справі резолюції британських психіятрів. Деякі менші асоціяції, як шведська і бельгійська, ще також не рішені, але є надія, що дехто з їхніх психіятрів заявиться за резолюцією. Отже, можливо, що британська резолюція перейде, і совєтських психіятрів виключать із Світової асоціяції психіятрів.

Справа зловживань совєтських психіятрів тягнеться уже досить довгий час. Перші докладні відомості про ці зловживання стали відомі на Заході в 1971 році. В цьому році на конференції САП психіятри демократичного світу нічого не зробили в цій справі; на конференції в 1977 році проголосовано тільки за формальним осудом та встановлено комісію для докладнішого прослідження цієї справи.

Всередині 60-их років провідники САП дуже пишалися тим, що їм удалося „упросити" совєтських психіятрів до їхньої організації. І замість того, щоб зразу засудити совєтських психіятрів за їхнє зловживання психіятрією — насправді психіятри на Заході прикривали ці злодіяння. Але на протязі кількох років поодинокі психіятри були обурені поступуванням совєтських психіятрів і почали домагатися, щоб з ними зробити порядок. А обурювали тих західніх психіятрів не так нелюдяні відношення у совєтських політичних лікарнях, бо в в'язницях СССР також панують нелюдяні відносини, як пониження медичної науки.

Щоб якось виправдати запроторювання здорових людей до психіятричних лікарень, совєтські психіятри видумали нову умову хворобу: „повзуча схізофренія". Як совєтські психіятри визнали, „повзучої схізофренії" ніколи не помічає сам „схізофренік", цебто той, кого совєтські психіятри визнають хворим. Також його найближче оточення ніколи не може спостерегти, що з ним є щось не впорядку, бо така людина цілком нормально працює і часто навіть дуже продуктивно. Але людина хвора на „повзучу схізофренію" (пишуть совєтські психіятри) починає виявляти „реформаторські думки" або „моралізаторські опінії", як „погане пристосування до соціяльного оточення", або „переціннення своїх власних ідей". Наприклад, відомий совєтський дисидент Жорес Медведев, лікар-генетик, за твердженням совєтських психіятрів мав подвійну особовість, бо він був науковцем і поетом. Нашого земляка, колишнього генерала Петра Григоренка, зробили совєтські психіятри умовохворим тому що він всю свою енерґію і активність присвячував боротьбі за „правду" і створення таких умовин, які виключали б несправедливість з життя суспільности.

Совєтські психіятри не тільки, що свідомо приписують неправдиві хвороби їхнім пацієнтам, але вони також свідомо роблять із здорових людей хворих, впорскують їм такі медикаменти, які нищать їхню особовість. А цього жадний чесний лікар їм не зможе простити.

Між західніми психіятрами виникає питання: чи виключення совєтських психіятрів із САП допоможе совєтським політичним в'язням? Канадський журналіст Дейвид Фруїм, твердить, що більше ніж правдоподібно, допоможе. На його думку, Совєтський Союз дуже вразливий на міжнародну публічну опінію. Розголос, що був поширений у світі про стан совєтських „психушок", стримав совєтських головачів від запроторення до них широковідомих дисидентів. Розголос про відносини в совєтських лікарнях для умовохворих, це є якраз те, чого кремлівські головачі хотіли б оминути. Виключення Совєтського Союзу із САП було б поганим свідоцтвом для Москви.

Багато знавців совєтських відносин, а також совєтський дисидент Владімір Буковський, думають, що якщо ціною за приналежність совєтських психіятрів до САП буде вживання лікарень для умовохворих як лікарень, а не як політичних тюрем, то Москва її заплатить.

Згадуваний вище канадський журналіст Дейвид Фруїм, пише, що провідники Канадської асоціяції психіятрів, є схильні голосувати проти виключення совєтських психіятрів із САП. Вони вірять у „діялог" із совєтськими психіятрами, як теж увесь час вказують на те, що, мовляв, у Південній Африці діється це саме, що й в Совєтському Союзі. (Цікаво з психологічного боку, що є психіятри на Заході, які, хоч їм дають незаперечні докази, не вірять, що в СССР зловживають психіятрією, але натомість вони вірять, що таке діється в Південній Африці, хоча Міжнародна

(Продовження на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про привілеї старшого віку

В останніх часах старші віком громадяни — з приводу соціяльного забезпечення і його фінансових проблем — стоять в осередку загальної уваги. Різні статистики вказують на те, що щораз більше людей живе довше, як вони цього сподівалися, а з тим вони, звичайно, стають обтяженням для своїх родин, а також для держави.

Гай, гай, як змінилися звичаї і настрої. Колись, старша людина мала передове місце в громаді, її шанували, слухали її думки, а в родині вона була частенько патріярхом, головою родини, рішенням якого всі підпорядковувалися.

Але так воно було „колись" — а сьогодні є куди інакше. Тепер частенько старша людина заважає, забирає місце молодшим, живе споминами минулого.

Можливо, що самі старші завинили в тому, що так змінилося відношення до них. Змінилося, однак, і ще багато іншого, а головно поняття — хто старий, а хто молодий. Далеко пересунулася вперед межа віку, і люди куди довше вважають себе молодими, як раніше.

Не зважаючи на всі теперішні засоби триматися молодим якнайдовше, не зважаючи на спортову заправу, усі косметики і запевнення, що ми старі — але молоді духом, права життя не зміниш і скорше чи пізніше треба признатися до старости та користуватися її привілеями, але і притримуватися її вимог. Одним із таких привілеїв — це гідно та із загальною пошаною закінчити своє громадське чи політичне життя. А воно не кожному приходить легко. Саме минулого тижня ми мали нагоду заслухати переживання з цього приводу декількох визначних мужів у американському політичному житті. Вони зі щирістю признавалися до цілого комплексу почувань, які прийшлося поборювати, але рівночасно доказували, що такі зміни у житті людини неминучі та треба їх прийняти із філософічним спокоєм, а ніколи зі самою емоційністю.

Це легко сказати, але не так легко виконати.

Кажуть, що хоча кожна людина з бігом віку змінється вдачею; їх усіх можна поділити загально на дві категорії: одні на старість лагіднють, м'якшають, а інші стають непримиримі, недобрі та в кожному добачають свого особистого ворога. Таким напевно не легко гідно та спокійно зійти з публічної арени життя, хоча воно неминуче.

Коли поглянемо тепер на наше оточення бачимо скільки в тому правди. Здається, що серед нас гих, які, старіючись, стають непримиримими, злобними, куди більше, як тих м'яких, вибачливих, доброзичливих.

А може тільки ми не чуємо тих останніх, бо непримиримі заголосно кричать?

О-КА

У ТЕЛЕВІЗІЙНІЙ програмі п.з. „60-минитс" минулої неділі, досвідчені кореспонденти і коментатори критикували, корисуючись доказовими матеріялами і свідками, Свілтову Раду Церков і її Філію в З'єднаних Стейтах Америки за те, що вони систематично допомагають матеріяльно лівим радикальним групам в Африці, Азії і Латинській Америці, підтримуючи тим самим суто політичну діяльність згаданих груп. Згідно з документацією, Світова Рада Церков від 1970 року передала для радикальних лівих груп 5,5 мільйона долярів допомоги. Найбільше з цього користали: Фронт для визволення Мозамбіку, Патріотичний фронт Зімбабве, Народна організація визволення Африки (СВАПО), прокомуністичні партизанські групи в Анґолі та інші. „Не зважаючи на те, чи така діяльність була свідома чи підсвідома, — говориться у звідомленні, — церковні гроші були обернені на суто політичні цілі".

Богдан Цимбалістий

КУДОЮ ДАЛІ?

IV.

Наш дотеперішній підхід до проблеми організації життя нашої громади в ЗСА був такий: ми починаємо від творення Централі, тратимо багато часу на всякі наради, процедури, полагоджування конфліктів між групами, претенсій престижевих і вимог і подібне, а опісля очікуємо, щоб ця Централя виконала всі завдання, які стоять перед усією еміґрацією. Так було з УККА і так плянується з другою Централею.

Я пропоную інший підхід, а саме починати від усвідомлення тих найважливіших завдань, які ми хочемо сповнити, а опісля обміркувати, хто і як має їх якнайуспішніше виконати. Це є типово американський підхід до завдань і тому американці мають славу ефективности в роботі. В Америці появляється десятки підручників, продається записані на стрічках курси або організується їх різними інститутами чи поодинокими психологами на тему, як здобувати успіхи в житті, — або в типово американському формулюванні — як стати мільйонером. Поради, які там подаються, дуже прості: треба собі поставити ясні цілі, потім обміркувати всі засоби потрібці, щоб їх осягнути й встановити реченець. Після того, не зважаючи на всякі трудноші, чи критику інших, але з повною довірою до себе самого крок за кроком йти до наміченої цілі.

Ці самі принципи треба застосовувати до наших завдань і цілей як групи. Пропонований конкретний і децентралізований підхід тим кращий, що він активізує більше число одиниць, які хочуть виявити свою ініціятиву, дозволяє вибирати собі ділянку згідно власних заінтересувань, здібнощів і можливостей. Відомо ж, централізована влада вбиває активність громадянства, присипляє громадян думкою, мовляв, централя виконає все.

Оця пропозиція децентралізації наших завдань не є лише наслідуванням американського зразка. Відомо, американська суспільність тим відзначається, що вона дуже активна, американці швидкі до організування всяких комітетів, комісій, асоціяцій для певних конкретних (часом ідентичних) завдань і всі вони виконують позитивну роботу. Коли приглянемося до нашого життя в Америці, така децентралізація поволі відбувається на наших очах. Серед нас також творяться комітети, гуртки, клюби, які ніяк не думають входити до УККА, проте вони виконують корисну роботу.

Як є серед жидів?

Заки докладніше з'ясуємо, які це наші найважливіші завдання і як підходити, щоб мати більший успіх, погляньмо як є зорганізована жидівська громада, яка, як знаємо, може служити прикладом успішности у здійснюванні загальножидівських завдань.

Згідно студії Віліяма Маслова, виданій Американським Жидівським Конґресом і американським відділом Світового Жидівського Конґресу шість мільйонів американських жидів мали в 1974 році 340 різних організацій. Не було тоді і нема досі одної центральної організації, що її всі визнавали б авторитетним і репрезентативним речником американського жидівства.

За статтею у журналі „Тайм" з 10-го березня 1975 року існує п'ять найвпливовіших жидівських організацій. Ось вони:

Об'єднаний Жидівський Апель (United Jewish Appeal). Заснований в 1939 році, відомий із своїх успіхів у збиранні фондів на допомогу Ізраїлеві. Тисячі добровільців збирають їх у цілому світі від поодиноких жидів і від різних жидівських організацій. Під час війни Йом Кіпур у 1973 р. вони зібрали 828 мільйонів долярів. У 1974 році вони зібрали 897 мільйонів долярів.

Американський Жидівський Комітет (American Jewish Committee) створений в 1906 році жидами з Німеччини. Спочатку він був протисіоністичний, тепер вже ні. Має коло 40 тисяч членів і річний бюджет 9 мільйонів долярів. Метою цієї організації є боронити релігійні і громадянські права жидів. Комітет видає добре редаґований журнал „Коментарі" і „Американсько-Жидівський Альманах". („American Jewish Year Book").

Американський Жидівський Конґрес (American Jewish Committee) заснували в 1918 році жиди зі Східньої Европи. Від початку він є просіоністичний. Його мета — ця ж сама, що Американського Жидівського Комітету, проте засяг діяльности не обмежений до ЗСА. Має біля 50 тисяч членів, річний бюджет понад 2 мільйони долярів.

Б'най Бріт (Bn'ai B'rith) заснований в 1943 році в Ню Йорку. Має півмільйона членів в різних країнах світу. 13 мільйонів долярів щорічного бюджету уживається на культурні та громадянські потреби своїх членів.

Антидефамаційна Ліґа (Anti-Defamation League) стоїть до послуг Б'най Бріту. Її зановано в 1913 році для поборювання антисемітизму. Річний бюджет від 7 до 8 мільйонів долярів. Постійно видає звіти про дискримінацію жидів у різних країнах світу.

Існує ще Конференція Президентів. Повний титул Конференція Президентів Головних Жидівських Організацій. Якщо американський президент хоче сконтактувати свої домагання, проблеми, думки на таку чи іншу справу, цю групу, тобто президентів головних жидівських організацій вважається репрезентантом і уповноваженим речником американського жидівства. Цю конференцію зорганізовано в 1955 році. Вона складалася тоді з 16-ти членів, в 1975 році мала 31 членів — президентів найголовніших жидівських організацій у ЗСА, яких, як згадано, в тому часі було 340. Всі статистичні дані, тут наведені, зібрано на основі статті „Тайму" з 1975 року).

Цікавим є, що жиди не мають Централі, до якої входили б всі жидівські групи і яка виконувала б дуже різнорідні завдання (як наш УККА). Замість цього — завдання є децентралізовані: одна організація займається допомогою Ізраїлеві, інша поборюванням антисемітизму, ще інша гуманітарними, виховними і культурними потребами жидів. Деякі мають ідентичні завдання. Вкінці гідною уваги є конференція президентів найголовніших жидівських організацій, яка є речником усього американського жидівства. Варто подумати, чи не було б доцільно в нас створити подібну конференцію.

(Продовження буде)

Свято радости і братолюбія

Свято Різдва Христового цього року в парафії св. Покрови в Філядельфії дійсно було святом радости і братолюбія.

Під час посту настоятель парафії о. Михайло Борисенко відвідав своїх парафіян з передріздвяною молитвою. У день Свят-Вечора він відвідав дім для старших Св.Вознесіння і обдарував членів нашої парафії традиційною кутею, що її старанно приготувало наше Сестрицтво св. Ольги. Ці відвідини старенких і самітніх людей які там мешкають, зворушили їх до сліз.

6-го січня, напередодні Різдва Христового, була відправлена урочиста Всенощна. День Різдва Христового, 7-го січня, пройшов надзвичайно у р о чисто. Церква була перепов нена. Настоятель парафії митр. прот. о. Михайло Борисенко своїм надхненним Богослуженням звеличав це свято, а хор у чисельній кількості співаків під керівництвом диригента інж. П. Гурського чудово супроводив своїм співом Богослуження. Величмо лунали співи колядок, що створювало у молящих зворушливе незабутнє враження.

З великою приємністю слід підкреслити, що на Різдвяне Богослуження прибуло багато учнів з нашої школи українознавства й релілії, попередніх випусків, які сердечно віталися з учителями та висловлювали свою вдячність, що наука в парафіяльній школі дала їм багато в розвитку їхньої духовости, моралі та національної свідомости.

Після Служби Божої пара фіяни, хор, Сестрицтво та Управа пішла з колядою до о. Михайла. Запрошувано всіх. Набралось охочих так багато, що, здавалося, гостинний дім о. Михайла не вмістить всіх. Але було чудово. Старанням паніматки Олени Борисенко були приготовані численні страви. Ще довго присутні, підкріпившись, співали багато наших чудових колядок.

На другий день Різдва Христового всі наші учні прийшли до школи; взяли участь у Богослуженні, проспівали молитву „Отче наш" та декілька колядок.

Після Служби Божої, завдяки активности батьків, підкріпивши дітей смачним сніданком, організували декілька груп колядників і роз'їхались колядувати по хатах парафіян за нашим стародавнім звичаєм.

Авторка цих рядків сердечно вдячна своїм учням старших кляс, які відвідали її дім в кількості 15-ти юначок і юнаків та проспівали чудово три колядки. Чи можна забути такі сильні враження? Мабуть ні! Дай Боже, щоб наші чудові діти не розгубились в „житейському морі".

Третій день Різдва Христового, 9-го січня, по Службі Божій, було радісне дитяче свято - „Різдвяна ялинка", на яку загостив і св. Миколай.

Свято ялинки розпочав словами привіту й побажання о. Михайло, а далі запросив до слова учительку О. Піддубну. Вона привітала присутніх від імени вчителів і побажала найкращого здоров'я та щирої, дружньої співпраці учителів школи й батьків. Вона підкреслила особливість урочистости цьогорічного свята Різдва Христового та значе ння школи українознавства, як національно-релігійного та світоглядового виховання молодої людини, бо „мова, то душа народу, гине мова, гине й народ - нація", за словами св.п. Митрополита Іларіона.

Вела програму завпед школи Марія Євсевська дуже уміло й жваво. В програмі взяли участь учні молодших кляс, від 1-ої до 8-ої. Учні 1-ої, 2-ої і 3-ої кляс привітали всіх присутніх спі вом коляди „Пресвята Марія" та пісенькою „Перший сніг", під керівництвом учительки співу Лесі Рудої, колишньої учениці цієї ж школи, а акомпаньювала її сестричка Оленка, теж абсольвентка цієї школи. Учні дуже добре виконали своє завдання, за що були нагороджені довготривалими аплодисментами, а дитячій радості не було кінця. Потім учень 1-ої кляси М.Дяченко привітав всіх з Новим Роком, а спільну деклямацію „Різдвяна Ялинка" виконали всі учні 1-ої кляси сміливо й упевнено під керівництвом учительки Н. Савчук. Друга кляса виконала дуже добре вірші „Котик", „Горобчик", „Ялинка", під умілим мистецьким керівництвом учительки Віри Лівицької. Дуже добре описались виконавці всіх наступних кляс. Наша майбутня „артистка" - солістка Віра Літкевич, учениця 3-ої кляси, проспівала пісеньку „Зайчик" з від повідними рухами, акомпаньювала Л. Руда. Присут ні довго не хотіли відпускати „співачки" зі сцени. Чудово продеклямував наш обдарований деклятор учень 8-ої кляси В. Власенко „Святий Вечір".

Дуже вдало виконали інсценізацію „У лісі на ялинці" В. Калюжної учні 5-ої кляси під керівництвом молодої вчительки, вихованки школи Лесі Долинай.

На закінчення програми учні 5-ої, 7-ої і 8-ої кляс проспівали дві колядки „Нова Радість" та малознану „Радість Бог нам посилає" під керівництвом Л. Рудої, акомпаньювала О. Руда. На закінчення всі присутні урочисто проспівали колядку „Бог предвічний".

І, нарешті, прибув св. Миколай та обдарував всіх діточок подарунками. Успішне переведення „Ялинки" треба завдячувати друж ній співпраці Батьківського комітету під головуванням Івана Пастуха у співпраці з учителями та Парафіяльною Радою. Члени Батьківського комітету спромоглися організувати чудовий буфет, льотерію, групи колядників, що відвідали з колядою вчителів, парафіян, батьків. Різдвяні дні пройшли у згоді, взаємній пошані та любові.

О. Поддубна

Пластова Свічечка в День Солідарности у Баффало

Другого січня 1983 року в шкільній залі церкви Пречистої Діви Марії чисельно зібралася пластова молодь зі своїми батьками та рідними, з'явилося також багато осіб, які по закінченні Служби Божої, не жаліли часу, щоб спільно, як одна родина засвітити пластову різдвяну свічечку та полинути думками до рідних в Україну, а особливо злучитися серцем з тими, що сидять по холодних тюрмах і далеких концентраційних таборах.

З нами Бог - Він народився! — Такими словами привітала всіх присутніх кошова ст.пл. Роксоляна Стасюк. Вона проводила програмою, передаючи при цьому святочні та новорічні побажання від Крайової Пластової Старшини та проводу пластової станиці. Погасло електричне світло і в розлогій залі замерехтіли воскові маленькі свічечки. Мов церковним дзвоном розлилась могутньо маєстатична стародавня коляда „Бог Предвічний народився..." Кошова зі станичним підходили до присутніх і ділились свяченою просфорою, бажаючи найкращого, вітаючи зі святим Різдвом та Новим Роком. Ряд святочних деклямацій у виконанні пл. юначок переплітався із різними колядками, які співали усі присутні у залі.

Цьогорічну пластову свічечку найбільше запам'ятає гурток новачок. Вони нетерпеливо вичікували хвилини, коли сестричка викличе насередину і перед всіми наділить їх новацькою хустиною. І так сталося. Сестричка Оксана Правак в заступстві гніздової сестрички Тамари Коритко, викликавши поіменно, прив'язувала на шию жовту хустинку, а при цьому кожна новачка зложила новацьку обіцянку. На їх честь всі крикнули тричі „Слава!".

Слово про святочну зустріч промовив станичний пл. сен. Ярослав Пришляк, нав'язавши до „Дня Солідарности". Вказав на свіжу ялинку, прикрашену кольоровими світлами та портретами в чорному обрамуванні каторжників тюрем і засланців концтаборів, а на зелених гілках звисали: М. Руденко, Раїса Руденко, Юрко Шухевич, Василь Стус, Лук'яненко, Гель, Алла Горська, В. Івасюк, Лесів, родина січків, Кандиба, О. Мешко, Ю. Бадзьо і їх без числа. — „Гляньте! — сказав він — це наша різдвяна ялинка, повна болю, туги й смутку. Їх не сотні і не тисячі, а вже мільйони. Ціла наша батьківщина — це спустошення, руїна, велика тюрма".

Він далі сказав, що коли у минулому цілий світ мовчав про українців, а говорилося тільки про В'єтнам, Ірак, Іран, тепер в обороні наших героїв, що терплять за волю Украни, заговорив сам Президент наймогутнішої держави ЗСА. Це найкращий святочний та новорічний подарунок нашій батьківщині і за це всі ми вдячні.

При кінці станичний прочитав зворушливе „останнє слово" на суді батька та сина Василя Січків.

Ця різдвяна пластова свічечка пройшла святочно та зворушливо у піднесеному дусі. Слід згадати, що крім накритого в и ш и в а н о ю скатертиною стола, на якому посередині виднів великий святочний колач та три воскові свічі у різьбленому свічнику, пишався також великий сніп пшениці. Біля свіжої ялинки у підніжжі прибраний вишиваним рушничком виднів великий портрет Чорновола, а біля нього китиця живих квітів, чудових гвоздиків. По боках портрету були розміщенні „Заклик Чорновола про голодівку та відзначення в дні 12 січня — Дня Солідарности" та проклямація президента Рональда Реґена про відзначення Української Гельсінкської Групи.

Колядою „Нова радість стала" закінчено цю гарну імпрезу

Братчик Славко

ПОДЯКА

Дня 3-го січня 1983 року, по довгій і тяжкій недузі упокоїлась в Бозі

моя Найдорожча ДРУЖИНА

бл. п.

ЕВГЕНІЯ МИСЬКА
з дому МОКЛОВИЧ

Цією дорогою складаю щиру подяку Приятелям і Знайомим, які в час нашого горя виявили нам велику поміч і цим облегшили наші страждання: численні листи, вислови співчуття усно, письмово чи телефоном, участь в похоронах, пожертви на Служби Божі в пам'ять Покійної і на добродійні цілі.

Особлива подяка Високопреподобному о. митратові М. Бутринському за часті відвідини і уділення Найсвятіших Тайн, як в шпиталі, так і вдома.

Рівнож дякую о. Чировському, о. Ґаладзі, о. Паньчукові за відвідини і уділювання Найсвятіших Тайн, як у лікарні так і вдома.

Дякую всім Отцям за відправи в каплиці, церкві і на цвинтарі.

Ще раз дякую о. Митратові за зворушливі слова біля домовини в церкві.

Окрему подяку складаю п. д-рові Фаріонові за сталу, жертвенну і совісну медичну опіку, як у лікарні так і вдома до кінця життя.

Зокрема дякую п. Марії Кецала за прощальні слова від 22-го Відділу СУА в каплиці, п. Білинській від книголюбів, п. Пачовському від емеритів.

Щиро дякую Паням і Панам за поміч під час недуги, а то: п. К. Марчук, п-ству Я. К. Яворським, п. Белецкій, п. Головатим, п. М. Семків, п. М. Ференц, п. С. Погорецький, п. Чижикам, п. Хариш, п. П. Яцків, п. Білинській, п. Савинам, п. Струць, п. Степановим, п. Радиш, п. Городиській, п. Кецалам, п. Ковталів, п. Трощук.

Щиро дякую Членкиням 22-го Відділу СУА, за стійку біля домовини. Як когось пропустив, то прошу вибачення, бо в такій хвилині не можна всього пам'ятати. Рівнож дякую Всім за прекрасні квіти.

Також дякую Панам, які несли домовину, а то: п. Яворський, п. Семків, п. Коблянський, п. Чижик, п. Гавдьо, п. Чорняк, п. Савин.

Особлива подяка належиться п. Марті Ференц і Іванні Хариш, які цілий час під час похорону опікувалися мною.

Щира подяка також п-ву Степановим за зроблення знимок.

Дякую похоронному заведенню Музики за вміле переведення похорону, а п. Чичулі за виготовлення дуже гарних квітів.

Щире спасибі всім Паням і Панам за поміч і опіку під час довгої недуги моєї Найдорожчої Дружини.

Муж — ВОЛОДИМИР МИСЬКА

У П'ЯТУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ, як з Волі Божої відійшов у Вічність мій Дорогий і Незабутній ЧОЛОВІК, ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п.

ПЕТРО ФЕДИК

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА
у суботу, 5-го лютого 1983 р., о год. 9-ій ранку

в церкві Матері Божої Неустаючої Помочі
в Dearborn Hghts, Mich.

Прошу про молитви від Тих, що знали і любили Його.

СТЕФА — дружина з родиною

Ділимося болючою вісткою, що у ночі, 27-го січня 1983 р. відійшов у Вічність відомий науковець по аґротехніці, біології та ветеринарії, дійсний член Французької Академії Наук у Парижі, член УВАН, НТШ, Міжнародної Академії Наук та багатьох закордонних наукових інституцій, доктор, професор Сорбонського університету

св. п.

ПАВЛО ФЕДОРОВИЧ ШУМОВСЬКИЙ

Залишив у смутку: наймолодшого рідного брата о. д-ра проф. Юрія Шумовського з дружиною Любою, старшу сестру проф. Олександру Гораім та найстаршу сестру 94-літню проф. Анастасію Шумовську в Україні та племінниць і племінників в Канаді та інших рідних і друзів.

ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 31-го січня 1983 року в Парижі, о год. 10-ій ранку.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 27-го січня 1983 року відійшов у Вічність на 84-му році життя наш Найдорожчий БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

МИКОЛА ПРОЦИК

довголітній кооператор Зборова, Зах. Україна та громадський діяч Байройту, Філядельфії та Клівленду.

ПАРАСТАС відбудеться в неділю, 30-го січня 1983 року в похоронному заведенні М. Насевича, 109 E. Tabor Rd., **Філядельфія, Па., о год. 5-ій по пол.**

ПОХОРОН в понеділок, 31-го січня 1983 р., о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви св. Арх. Михаїла, 1013 Fox Chase Rd., Jenkintown, Pa., **а опісля на український католицький цвинтар на Факс Чейсі, Па.**

Горем прибиті:

дочка — НАДІЯ НІМИЛОВИЧ з мужем ОСИПОМ та дітьми ТАНЕЮ, МАРТОЮ і ЛІДОЮ
син — ЗЕНОН з дружиною КАТЕРИНОЮ і синами МИХАЙЛОМ і МИКОЛОЮ
син — ПАНТЕЛЕЙМОН з дітьми ОЛЕНКОЮ і МИКОЛОЮ
Ближча та дальша Родина в Америці й Україні

Замість квітів проситься складати пожертви на добродійні цілі.

ПОДЯКА

Дня 20-го грудня 1982 р. в Клівленді, Огайо, відійшов від нас у Богом призначене вічне життя, а 23 грудня був похоронений

наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО й ДІДУСЬ

сл. п.

ОСИП НОВИЦЬКИЙ

Цим шляхом складаємо щиру подяку всім нашим Рідним, Приятелям і Знайомим, що своєю участю в похоронних відправах, висловами співчуття, пожертвами та молитвами виявили пошану й любов до нашої Найдорожчої Особи та тим улегшили нам цей важкий удар долі.

Щиро дякуємо о. деканові монс. М. Федоровичеві та о. монс. Л. Тимкову за похоронні відправи.

Зокрема з глибин нашого серця дякуємо нашому дорогому парохові о. монс. Федоровичеві за сповнену християнської любови ближнього духовну опіку в часі відвідин Хворого в клініці та за прощальну проповідь в церкві, а Представникам організацій та Шкільним Товаришам і Приятелям Покійного дякуємо за слова прощання в час Панахиди та стипи після похорону. (д-р Б. Футей — Зл. Організації Клівленду, О. Росул — Спорт. Т-во „Львів" і УСЦАК, мґр Б. Тарнавський — Український Гарвард та Я. Попель, д-р М. Климишин, д-р М. Савчак, С. Новаківський, ред. Р. Данилевич і М. Коновалюк).

Ми щиро дякуємо співакам хору „Дніпро" та його дириґентові п. Е. Садовському, що зворушливим співом звеличали відправу Панахиди та тим вшанували пам'ять Покійного.

Ми невимовно вдячні Всім, що приїхали, або прилетіли з далеких сторін, Усім, що телеграмами, телефонами й листами висловили своє співчуття для нас. Ми щиро вдячні за чудові квіти, що ними наші Рідні та Приятелі прикрасили останні хвилини побуту на цьому світі нашого рідного Мужа й Батька, а зокрема ми вдячні й зобов'язані всім Жертводавцям на Заупокійні Служби Божі та на корисні громадські потреби.

Хай Вас Усіх Господь благословить за Ваше добре серце безмежними ласками та добрим здоров'ям!

Горем прибиті:
ІРЕНА — дружина
МАРТА І АНДРІЙ — діти

•

ВИКАЗ ПОЖЕРТВ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ

сл. п. ОСИПА НОВИЦЬКОГО:

Для потреб УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ в Гарварді:

П. Т.
Ірена Новицька з дітьми $1,000.00
Дейчаківський Богдан 250.00
по 100.00 дол. — Лагошняк В., Новаківський С., Попель Я.;
по 50.00 дол. — Галяревич Осипа, М. Н. Дейчаківські, Б. Я. Данилевичі, Р. Данилевич;
по 40.00 дол. — Л. Гіщинська, М. Коновалюк;
по 25.00 дол. — А. М. Галяревичі, А. Слюсарчук, І. Зубаль;
по 20.00 дол. — М. М. Гірняки, Дж. Деґо, Б. О. Демянчуки, К. Іваськевич, М. В. Кавки, І. Л. Ковальчуки, В. Кульчицький, С. Климишин, Р. А. Новаки, Т. М. Загаєвичі, В. Сторожинський;
по 15.00 дол. — Я. Я. Кришталовичі;
по 10.00 дол. — З. М. Голубці, Я. С. Городиські, Т. Древницький, М. Іванишин, Н. А. Комарницькі, В. Лаврів, В. Ліщинецький, С. Лучковська, М. Напора, Е. Пащин, М. Соляр, В. Сікора, С. Сороківський, С. Хома, І. Жиґа, УЗХрест, Н. Н.;
по 5.00 дол. — І. Дубас, Я. А. Кравчуки, Е. Павловський, Я. Свобода, Я. М. Сидорі, І. О. Росули, С. Щепловський.

Разом $2,345.00

Для ПЛАСТУ: Ігор Руденський $10.00

Для Спорт. Т-ва „Львів": Володимир Паньків $10.00

На будову ЦЕРКВИ СВ. ЙОСАФАТА в Пармі:

Р. М. Кассараби $30.00
С. М. Зубалі $20.00
по 10.00 дол. — В. Я. Ґерґель, Б. М. Футей, О. В. Гриньків, В. О. Ільчишин, С. Маланчук, І. А. Павник, М. А. Піхурко;
по 5.00 дол. — п. Попадюк.

Разом $125.00

На ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ:

по 10.00 дол. — Балагутрак П., В. Л. Боднарі, С. Е. Гіщинські, М. М. Грушкевичі, І. М. Гурки, Н. Ґолембйовська, Ю. Качмарик, М. О. Климишини, І. С. Краснянські;
по 5.00 дол. — П. Владика, І. О. Савицькі, А. Стецяк, І. Гаврилюк.

Разом $110.00

Разом $2,600.00

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
Незабутнього, Найдорожчого **МУЖА, БАТЬКА й ДІДУСЯ**

сл. п.

ОСИПА НОВИЦЬКОГО

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 29-го січня 1983 року
в українській католицькій церкві св. Йосафата в Пармі Огайо

Про молитви просять -
дружина — ІРЕНА з дітьми

Громада в Кергонксоні відзначила січневі роковини

Кергонксон, Н. Й. (Л. В-а). — Святкування січневих роковин державности України, тут, у суботу, 22-го січня цього року, в залі церкви св. Тройці у вечірніх годинах, перетворилося для понад 80-ти присутніх українців і українок у „найкращу імпрезу року” — за висловом багатьох. Святкування державности України потім перейшло у товариську зустріч учасників з виконавцями програми, коли присутні не хотіли залишати залі і розходитися домів, поки не переспівано багато українських пісень і не переговорено ще більше цікавих тем.

Урочистості цього пам'ятного вечора розпочав вступним чловом д-р Олег М. Волянський, голова Об'єднання Українців Кергонксону і околиці, яке влаштувало це свято. Відчитання Акту проголошення злуки всіх українських земель в Києві перевів проф. Андрій Бараник. Для святкової доповіді прибула запрошена з Ню Йорку письменниця і журналістка, редактор журналу „Наше Життя”, Уляна Любович-Старосольська. Її доповідь, написана з глибоким знанням тієї буремної доби і з здобутими наполегливими студіями того часу і подій, була цікава, пересипана влучними цитатами з Герцена, Сверстюка, Липинського та інших українських і чужих мислителів, і спонукала до поважної призадуми над долею українського народу, який у той час мав незвичайно сприятливу нагоду утвердитися в окремій державі. Інтригуючим, бо маловідомим фактом для зібраних, було твердження прелеґентки, що під Крутами серед героїчної київської молоді впали смертю героїв і молоді галичани.

Після доповіді гостинний виступ на терені Кергонксонської громади відомої драматичної актриси і декляматорки Евеліни Белюць, також співачки-виконавчині естрадних пісень у стилі Софії Ротару, глядачі прийняли з великим ентузіязмом, а її рецитації поезій-шедеврів Олекси Стефановича „Вічна Слава” і „Крути” були вершком зворушення для слухачів. Сам учасник українських визвольних змагань, Олекса Стефанович створив найкращі зразки справжньої поезії для прослави тих героїчних часів, а в особі артистки Е. Белюць він дочекався адекватного виконання його віршів. Далі Е. Белюць співала кілька патріотичних пісень, але особливо добре їй „лежать” пісні Володимира Івасюка, композитора, пісняра, поета і музики, замученого каґебістами у Львові три роки тому. Акомпаньював співачці її постійний акомпаньятор, піяніст і композитор Леонід Вербицький, також недавній еміґрант з України, як і сама артистка. Його композиції виконала співачка у програмі. Серед них на особливе вирізнення заслуговують „Лелеки”, пісня на слова Л. Ковальчука, і „Дві сестри”, пісня на слова Наталії Войновської з Кергонксону, сестри поета Богдана Нижанківського-Бабая. Свій спів Е. Белюць переплітала декламаціями поезій Ліни Костенко „Княжа Гора” та Думою „Проголошення Української Народньої Республіки”, закінчивши виступ молитвою „Владико неба і землі” з опери Гулака-Артемовського „Запорожець за Дунаєм”.

Сердечно привітала заля появу п'ятьох членів вокального ансамблю „Промінь”. „Променем” керує музиколог Богданна Волянська, вона ж і дає переважно музичну обробку пісень, які ансамбль виконує. Цей квінтет проспівав Стеценкову перлину на слова Олеся „Коли вже ти, сонечку, мені зійдеш?” і віртуозно згармонізовану упівську пісню „Я сьогодні від вас від'їжджаю” із сольо Юліяна Китастого; тріо „Променя” виконало пластову пісню Недільського „Молоді ми і світ нам відкритий”; співали Оксана Харук, Дарка Уздейчук і Б. Волянська. Виступив також бандурист Ю. Китастий з „Піснею про Оксану”, написану Григорієм Китастим, його дідом, на слова Ю. Буряківця. В складі ансамблю, крім чотирьох вже названих вище співаків, був Михайло Невмержицький, бас.

Програму свята закінчив виступ місцевого хору „Золотий Гомін”, під батутою д-р О. Волянського. Хор проспівав революційну пісню часів визвольних змагань „Шалійти, шалійте” Олеся - Вахнянина-Ваґнера, „Ой, горе тій чайці” гетьмана Мазепи в обробці Леонтовича, „За рідний край” Р. Купчинського та зі всією залею — „Ще не вмерла Україна”.

Але свято на цьому не закінчилося: розспівані виконавці — солістка Е. Белюць і члени „Променя” ще співали під супровід Л. Вербицького деякий час разом сучасні українські пісні, „засипаючи Збруч”, „прориваючи залізну заслону” і „заповнюючи прірву поколінь” — як про це висловився диригент хору. А в цей сам час членкині з святкового комітету, під керівництвом Дарії Хухри і Емілії Реннер, частували всіх смачним буфетом. Зібрані на залі могли також набути найновіші три платівки Евеліни Белюць: її казки для дітей, пісні Івасюка і пісні Вербицького. Ці ж три програми є теж на касеткових звукозаписах. Їх привіз Олексій Журба-Койфман у чималій кількості і всі вони були продані.

Наскрізь успішна імпреза — „громадська і товариська подія року” — дістала високу оцінку від сливе всіх кергонксонців, які запросили гостей з Ню Йорку до них швидко завітати знову.

Громада Ню Йорку...

(Продовження зі стор. 1)

що його українському народові, під утиском Москви та розсіяному по в'язницях і концтаборах Сибіру, заборонено.

Святочне слово виголосив інж. Евген Івашків. Він вказав на героїчні акти українського народу під час і після Визвольних Змагань, включно до останніх років боротьби за волю і незалежність у формі правозахисного руху.

В мистецькій частині концерту Стефан Шкафаровський, молодий бас-баритон, виконав ряд пісень: „Бандуристе, орле сизий” — слова Т. Шевченка, обробка Я. Орлова, „Ой, Дніпре” — слова Т. Шевченка, музика Лисенка, „Ой, чого ти дубе” — музика К. Стеценка, арію Тараса з опери „Тарас Бульба”, музика Лисенка, „Як давно”, музика Г. Китастого, слова О. Підсухи. Фортепіяновий супровід — Дозя Сиґіда. Публіка щедрими оплесками нагороджувала молодого надійного співака, що обдарований багатим добрим голосом.

Молода співачка, сопрано Світляна Вожаківська-Тонкошкур виконала дві пісні музичної аранжеровки свого батька Симона Вожаківського, „Я сьогодні щось дуже сумую”, „Український народе” та „Гуде вітер вельми в полі”, музика М. Глинки і „За думою дума”, музика Я. Степового. Фортепіяновий акомпаньямент — Юджін Папей. Рецитацію „Цвіте трояндами” О. Олеся виголосила Маруся Данчук-Решітник. Ансамбль Бандуристів „Гомін”, під мистецьким керівництвом Володимира Юркевича, виконав ряд стрілецьких і повстанських пісень: „Їхав стрілець на війноньку”, музика М. Гайворонського, „Виє буря”, музика Е. Пасіки, слова Б. Стефанишина, „Ллється пісня” слова і музика Р. Левицького, „Зірвалася хуртовина” в обробці М. Шкварка, „Тихий ліс”, „Полісся 43”, музика Ю. Юрченка, слова І. Хміля. Оформлення сцени було, як завжди, ділом рук архітекта Т. Гірняка.

Чи Совєтський...

(Продовження зі стор. 2)

амнестія у 1978 році відкликала свої оскарження.

На жаль, сліпа віра канадських психіятрів, в „діялог” існує ще й серед інших психіятричних асоціяцій у світі, що у великій частині відповідальні хоч і не безпосередньо за продовжування совєтського психіятричного терору. Цього літа САП може змінити це яви :, якщо

1) ті країни, що рішили голосувати за виключення Совєтського Союзу зі САП, залишаться при своєму рішенні;

2)найдуть ще 38 голосів, щоб ухвалити резолюцію про виключення Совєтського Союзу зі САП;

3)відкинуть запропоновану зміну оцінки голосів.

Голова Канадської асоціяції психіятрів, щоб умотивувати його рішення не голосувати за виключення Совєтського Союзу зі САП, заявив: „Я вірю, що комунікація зі совєтськими психіятрами дасть кращий вислід, ніж її виключення”. Проте самі колишні жертви совєтської психіятрії, які найкраще знають про зловживання психіятрією в СССР, відповідають: „Якраз виключення було б найкращою 'комунікацією'. Це було б найсильнішою осторогою для СССР, що його злочинні практики він мусить припинити”.

СЕРЕД ДЕМОКРАТИЧНИХ кіл все це панує переконання, що кандидатом Демократичної партії у президентських виборах в 1984 році буде колишній віцепрезидент Волтер Мондейл, який зробив помітне враження на делеґатів демократичної конвенції в Каліфорнії, не зневажаючи на те, що він здобув тільки 23,5 відсотка голосів і що фактичним переможцем вийшов місцевий демократ сенатор Аллен Кренстон. Делегати оваційно вітали також промову сен. Дела Бамперса з Аркансо.

УЧЕНІ-ФІЗИКИ дослідницького атомового центру недалеко Женеви, Швайцарія, повідомили в середу, 26-го січня, що після 40 років дослідницької роботи і пошуків відкрито „блукаючу” частку „W”, основний елемент субатомових часток, яка, на думку вчених контролює діяльність всієї матерії і є основним творцем енерґії. Це відкриття вчені вважають дуже важливим для дальшого розвитку науки про будову матерії, воно може мати також велике практичне значення.

• РОЗШУКИ •

Пошукую людей, які знали б щонебудь про БОРИСА СІНЯВСЬКОГО, який виїхав з Арґентини. Прошу писати до:
ALEX EFIMENKO
5901 E. Caballo Dr.
Paradise Valley, Az. 85253

HELP WANTED

CHILD CARE—HOUSEKEEPER
Live in. Mature, caring individual with European background to care for todler. English speaking with excellent references. Flexibility a must. Good salary. Call
(212) 753-0227

•FUNERAL DIRECTORS•